

Synod Information

2 2017

Innehåll:

- * Beträktelse – Med fruktan och bävan (GK) 2.
- * Tankar inför kommande kyrkoval (AL) 4.
- [Verksamhetsberättelsen 2016 (för medlem 2016)
Mitten]*
- * Öster om oss - Internationella perspektiv (CB) 6.
- * Tack till Bo o Inger Adell (LA) 8.
- * Gudstjänstgemenskap i Södertälje (SB) 8.
- * Intryck från Synodstämman (LG) 9.
- * Hälsning fr v.ordf. (JN) 10.
- * Var hittar jag andra vettiga gudstjänster? 11.

Först: Svenska kyrkans Fria Synod en
medlemsorganisation *och* ett nätverk.

Sist: Svenska kyrkans Fria Synods stämma 2017 –
om de osäkra handboksbesluten. En inbjudan till att
reservera sig med ett medlemskap för kortare eller
längre tid.

– Hur kan jag stötta Synodens arbete?

- Förbön och gåva: Plusgiro 78 05 51-8.
- Medlemsavgift 2017! Enskild 200:- / Familj 300:- (till plusgiro 780551-8). Ny medlem: maila info@synoden.se eller ring 076-063 15 49 (v.ordf).

Hemsidans uppdaterade presentation:

Svenska Kyrkans Fria Synod - ett klassiskt kristet nätverk och en medlemsorganisation i Svenska Kyrkan.

Vår identitet i *nätverket* är att vara klassiskt Bibel- och bekännelsetroget kristna i olika sammanhang, ett nätverk som syftar till att samla och uppmuntra trossyskon som vill leva sina liv i Svenska kyrkans gudstjänstgemenskap.

Svenska kyrkans identitet är att vara genuint allmänkyrklig. Svenska Kyrkans Fria Synod vill därför vara en profetisk rörelse. Vi vill visa på livet i kyrkan!

Då är böne- och bibelstudiegrupper viktiga, mer eller mindre integrerade i ordinarie församlingsverksamhet.

Detta nätverk behövs till dess att Svenska kyrkan får biträdande biskop/ar, jämför Engelska kyrkans tidigare ”Flying bishops”.

Medlemsorganisationen har fokus på tre uppgifter:

1. Inspirera mission - peka på Jesus Kristus som hela världens ende Frälsare

2. Vara opinionsbildare - att positivt och uthålligt föra fram klassisk kristen tro i vår tid och ge plats för en seriös inomkyrklig debatt i Synodens Tankesmedja.

3. Vara brobyggare - aktivt arbeta för att hålla samman de Bibel- och bekännelse-trogna i vårt land. Där missförstånd och avståndstagande sker vill vi göra vad vi kan för ett respektfullt närmande.

Betraktelse: Med fruktan och bävan.

De var nu på väg upp mot Jerusalem, och Jesus gick först. De var fyllda av bävan, och de andra som följde med var rädda. Då samlade han de tolv och talade om för dem vad som skulle hända med honom: ”Vi går nu upp till Jerusalem.

Människosonen skall utlämnas åt överstepräster och de skriftlärdar, och de skall döma honom till döden och utlämna honom åt hedningarna, som skall göra narr av honom och spotta på honom, pryglar honom och döda honom, och efter tre dagar skall han uppstå.” (Mark 10:32-34)

Jesus svarade dem: ”Stunden har kommit då Människosonen skall förhärligas. Sannerligen, jag säger er: om vetekornet inte faller i jorden och dör förblir det ett ensamt korn. Men om det dör ger det rik skörd.” ... ”Nu är min själ fylld av oro. Skall jag be: Fader, rädda mig undan denna stund? Nej, det är just för denna stund jag har kommit.” (Joh 12:23f, 27)

Om de hade hoppats på en festlig helg med högtidliga processioner och ståtliga ceremonier, började de nu inse att det hela var på väg mot en total katastrof. Allt de hade hoppats att Jesus skulle komma med – befrielse för ett förtryckt folk, en nytändning i tidens förflackade religiösa liv – allt sådant blev alltmer avlägset. Visserligen hade gårdagens festliga intåg i Jerusalem tagit sig rent bibliska proportioner med en stor folksamling, mantlar och palmer, men de insåg att den folkliga entusiasmen kunde vändas till sin motsats på ett ögonblick: det var samma folkmassa som bara några dagar senare skulle kräva att Jesus dömdes till döden. Opinioner kan lätt kastas om. Jesus själv talade om ett sammanbrott som i deras ögon bara kunde tolkas som en tragedi och slutet på några års mödosamma men underbara vandringar tillsammans med honom: vandringar genom städer och ödemarker, framgångar och mirakler, människor som blev räddade ur sin sjukdom och sin förkrympta värld, ett nytt andligt ljus över ett i grunden ganska sterilt landskap.

Nu var de mest rädda. Hur skulle de kunna hantera att deras mästar skulle förvandlas till en folkfiende och en till synes miserabel brottsling som skulle torteras och avrättas på ynkeligast tänkbara vis? De var på väg mot tomhetens och intets gräns. På andra sidan den gränsen skulle det bara finnas besvikelser, skam och krossade drömmar. Tillbaka till fisket. Tillbaka till jobbet vid tullen. Tillbaka till den triviala vardagen, med vackra minnen men utan Honom som hade låtit himlens ljus stråla över dem genom ständigt överraskande handlingar, ständigt överraskande ord.

Jag är ju också på väg mot ett sammanbrott. Allt det som är jag och mitt ska tas ifrån mig. Jag får ingenting ta med mig när jag går. Mina drömmar och ideal kommer snart att vara glömda. Mina närmaste kommer snart ha kommit över sorgen efter mig och fortsätta ett liv som jag inte längre har någon del i. Fotona av mig kommer att utplånas när hårddiskar och USB-minnen har

tröttnat och raderats. Några summariska uppgifter kommer att finnas kvar i officiella register, annars bara ett namn och ett par årtal på en gravsten, om ens det.

För att inte tala om allt det pinsamma kring sjukdom och döende, smärtor och äckel. Att bli förpackad i en kommunal institutionssäng och hanterad av folk som inte har det ringaste intresse av vem jag har varit i min krafts dagar, som kommer att tala till mig med professionell men nollställd och trött vänlighet, troligen på bruten svenska. Några sekunder stannar jag inför bilden av mig liggande där, maktlös i all min ynkedom, utan den värdighet som jag försöker upprätthålla i mitt nuvarande liv.

Nog har jag mycket att vara rädd för när jag tänker framåt, också när jag ser in i mitt eget inre. Enda trösten skulle vara att jag inte kan råka ut för allt det jag oroar mig för. Man kan bara dö en död.

Jesus vände världshistorien, mitt liv blir inte ens en fotnot i historiens tjocka bok. Inte kan väl min genanta sorti ur denna värld jämföras med Jesu lidande och död? Ja, säg inte det! Ett liv tillsammans med Jesus kan innebära en vandring genom grönskande dalar med blomstrande liljor på marken, men också en väg genom dödsskuggans dal, i mörker och kyla och till synes total ensamhet. Han fick ångest inför sitt lidande, liksom jag kan gripas av skräck inför mitt.

Jag vill meditera över frågan hur mitt liv, sådant det är just nu och sådant det kan komma att bli när det bär utför och avslutas - - hur mitt liv ska kunna bli en vandring tillsammans med Jesus. Så att min existens här, i detta hörn av världen, ska kunna bli inkluderad i den världsvida gemenskapen av människor som vandrar genom jordens dalar i Jesu efterföljd, som låter honom födas, leva, dö och uppstå i dem själva, genom dem själva. Så att min stilla vecka 2016 blir en vandring i hans efterföljd.

Han talade om sig själv under liknelsen av ett vetekorn som inte kan ge skörd utan att först sås i jorden. Ack att mitt arma liv och allt det jag är på samma sätt kan myllas ner för att tillsammans med Kristus uppstå till evigt liv! Så att det som Paulus skrev kan bli verklighet i mig: "för mig är livet Kristus och döden en vinning" (Fil 1:21).

Vid tomhetens och intets gräns en röst mig når, den är en väns; du kommit hem, den säger.

Och såren läks och sången föds, vad djupast i mitt liv jag sökt och längtat jag äger. (Anders Frostenson)

Göran Kåring

Tankar inför kommande kyrkoval.

Vad skriver man om något så förunderligt som valet i Svenska kyrkan? En uppgift som jag först tog allt för lätt på. Den samvetsgranne ställer sig frågor både inför att skriva om det, liksom inför att delta i det. Hur man än vänder sig har man politiken där bak, skulle det kunna sammanfattas.

Är det då någon mening att rösta i kyrkovalet? Ja, att inte rösta är att fnysa åt en demokratisk rättighet och att stå likgiltig inför en möjlighet. Likgiltighet är av ondo då det öppnar för vilka krafter som helst att ta makten. Idag härjar den partipolitiska majoriteten i kyrkan och det skall naturligtvis bekämpas så länge någon möjlighet ges. De röstberättigades likgiltighet i detta val är en möjlighet som öppnar också för oss, som sätter Jesus i kyrkans centrum. Varje röst vi värvar för den kristna bekännelsen och mot den sekulariserade partipolitiken, är en seger.

Vad skall man rösta på? Ja, ytterst är naturligtvis det upp till varje individs eget samvete. Själv har jag ambitionen att rösta så långt från politiken och så nära evangeliet och min bekännelse det går. Mitt val faller då naturligt att lägga rösten på Frimodig kyrka. För mig finns den möjligheten både på stift- och kyrkomötesnivå. Täcker då denna nomineringsgrupp allt för mig? Nej, naturligtvis inte. En gruppering med ett gemensamt åsiktspaket, kan inte fylla mina enskilda och personliga uppfattningar och övertygelser in i minsta detalj. Det finns alltid saker jag skulle vilja lägga till eller ta bort. Det är viktigt att skilja på en nomineringsgrupp, som skall

vara ett kristet alternativ till de politiska partierna och hindra avfallet från den kristna läran inom kyrkan, från bekännelsen och läran självt. Skillnaden kan tyckas subtil men är värd att notera. Låt mig försöka förklara.

Jag röstar inte på eller med evangeliet – jag röstar för evangeliet i kyrkovalet. Jag röstar inte på eller med Jesus – jag röstar för Jesus. Evangeliet och Jesus finns redan, med eller utan nomineringsgrupper och politiska partier oaktat hur de röstar. Uppgiften är nu, att genom kyrkovalet bereda plats och ge utrymme för bekännelsen i kyrkomötet - och de andra beslutsnivåerna - för att påkristna och rehabilitera vad som hittills skadats av politiken. Det är viktigt att förstå, att ingen någonsin kan rösta bort vare sig bekännelsen eller Jesus. Däremot kan politiska partier och andra grupper rösta bort utrymmet i organisationen Svenska kyrkan och bereda plats för antikrist på olika sätt i verksamheten. Det är illa nog. Och detta kan och skall vi förhindra genom att rösta själva, men också genom att värva röster hos familj, släkt, vänner, grannar, arbetskamrater och bekanta. Ett steg längre kan vara att engagera sig i och ställa sig till förfogande praktiskt för det utåtriktade valarbetet, i kampen mot den sekularisering inom kyrkan som till och med icke aktiva medlemmar idag uppmärksammat.

”Vägen – en kyrka fri från partipolitik. Sanningen – en kyrka med kärlek till Guds ord. Livet – en kyrka med Jesus i centrum. En ”re-formation” som handlar om att söka sig tillbaka till kyrkans rötter: Bibeln och bekännelsen till Jesus.” Med en sådan valplattform är mitt val enkelt i höst. Jag röstar på Frimodig kyrka!

Ann Lång

Öster om oss – Internationella perspektiv

Språkbarriären är hög i österled. Men vi har faktiskt en viktig möjlighet att komma över Bottenviken och Östersjön till kristna syskon utan att behöva kämpa med språket och vår egen begränsning. Den möjligheten är Svenskfinland. En fin ingång i det kristna Finland kan vi få genom Svenska Lutherska Evangelieföreningen (SLEF), som bl.a. samarbetar med Bibeltrogna vänner ELM på missionsfälten. Hemsida: (www.slef.fi; e-post: slef@slef.fi) Evangelieföreningen har en rik verksamhet, bl.a. tonårsläger på Åland och i Österbotten. Det största arrangemanget i sommar är årsfesten i Vörå 26 juni-2 juli. Där kommer bl.a. David Forsblom att berätta om arbetet bland gatubarn i Kenya.

4-6 augusti är det missionsfest i Jomala på Åland med temat Kristi ord för alla. Bl.a. medverkar Jonny Bjuremo med bibelstudium och ungdomskören Evangelicum sjunger på gågatan i Mariehamn.

Evangelieföreningen har också en fin förlagsverksamhet. I årets katalog uppmärksammas särskilt reformationsjubileet. Ett viktigt bidrag är boken Jag tror, lär och bekänner. Det är en översättning av det tredje och sammanfattande kapitlet av Martin Luthers stora bok om nattvarden från år 1528. Översättare är doc. Leif Erikson i Vasa.

Om man inte kan ta sig över Bottenhavet i sommar kan man i alla fall skaffa sig tidskriften Kristet perspektiv (Väderkvarnsnvägen 10 A 12, 00920 Helsingfors). I nr 3/2016 tog Henrik Perret upp en mycket viktig sak i sin ledare: det enskilda dagliga bibelbruket. Jesus-tron är inte något som vi bara har, den är något som vi *får* genom mötet med Guds Ande i Bibelns ord. Utan detta dagliga möte med Anden i Ordet tynar tron sakta av, och det andliga livet blir till en andlig sömn, där man inte längre uppfattar något av Guds kärlek i Kristus. Följden blir likgiltighet och pessimism eller ytlighet. Henrik Perret påminner om vad professor Ole Hallesby sade vid ett nordiskt kristet studentmöte: ”Håll med järnhand fast vid den dagliga andakten.” Henrik Perret tillägger: ”De kyrkor som växer i dagens värld är kyrkor, som tar Guds Ord på allvar. Det är församlingar där Bibeln läses och studeras.”

Om Henrik Perret har rätt i att bibelkrisen är en avgörande orsak till de västerländska kyrkornas svaghet, då finns här också en möjlighet för var och en att bidra till trons och kyrkans tillfrisknande. Henrik Perret påminner om orden i Joh. 20:22: ”sedan Jesus sagt detta, andades han på dem och sade:”Tag emot den helig Ande!”” Henrik Perret skriver: ”För varje gång vi i bön stillar oss inför Bibelns ord, andas Jesus på oss och säger: Tag emot den Helige Ande!”

Christian Braw

Tack till Bo och Inger Adell,

Bo och Inger Adell har under mer än tre decennier hört till stöttepelarna i Svenska Kyrkans Fria Synod, både lokalt, regionalt och centralt. De har spridit hopp och inspiration samtidigt som de gjort mycket stora och konkreta arbetsinsatser.

Inger arbetade under en lång rad av år i synodrådet. Bo har i Västerås samlat till bibelstudier och uppbyggelse under många år. Under de senaste cirka 15 åren har de båda tillsammans dessutom gjort ett stort och tidskrävande arbete med att trycka och distribuera Synodinformation.

Genom allt har kärleken till Herren Jesus lyst igenom. Med glädje, värme och omsorg har de mött oss alla.

Varmt tack Inger och Bo, för vad ni fått betyda för hela synodarbetet, och för oss som stått er nära i detta arbete.

Lena A Artman tidigare ordförande

Gudstjänstgemenskap i Södertälje – kristenhetens centrum i Sverige.

I stadsdelen Hovsjö i Södertälje finns en distriktskyrka tillhörig Svenska kyrkan. Stadsdelen byggdes 1975 och från den tiden har kyrkan funnits på plats. Sedan 1983 då undertecknad kom till Hovsjö har Familjemässa och söndagsskola firats söndagar klockan 9.30. Under årens lopp har många ungdomar kommit till personlig tro genom såväl Söndagsskola som konfirmandundervisning.

Önskan genom åren har varit att Jesus blir ärad trodd efterföljd och älskad. Att gudstjänsten i sin helhet haft Jesus i centrum och att allt tal bön och sång fått samverka till att ge Jesus äran för den han är som vår Frälsare och Gud. Viktiga ledord har även varit kontinuitet, glädje, bibeltrohet och delaktighet, att alla som vill i ord och handling får tjäna och prisa Herren. Gudstjänsten samlar i snitt lite mer än 50 deltagare per gudstjänst och snittåldern är under 40 år. Söndagsskolan med samma söndagskollärare sen 1983 har ca 10 - 15 barn i åldrarna 3 - 12 år. Det s.k. Linköpingsmaterialet av Elisabeth Bengtsson har möjliggjort att god och djup bibelkunskap kunnat bibringas unga människor redan i unga år. En grund att sen som präst fått bygga vidare på i konfirmand och ungdomsarbete.

Gudstjänstförsamlingen består av en majoritet tillhörig svenska kyrkan samt några med bakgrund i andra samfund. En förening knuten till Hovsjö kyrka finns sen några år. Den heter Hovsjö Kyrkas Vänner och har varit initiativtagande till goda insamlingar samt Bibelhelger. En önskan är att vara Församlingsrådet behjälplig i att se till att kontinuiteten kring gudstjänstliv fortsätter även efter generationsbyte av medarbetare. Föreningen har sina årsmöten i Hovsjö kyrkas mitt och frågan om föreningens direkta inflytande bereds sen något år av stiftsjuristen.

Församlingen är måhända den enda i svenska kyrkan som regelbundet jämte Psalmboken använder Vårvintersånger av C Braw. Stor plats i gudstjänsterna har ungdomarna som leder lovsång. Vill man veta mer om Hovsjö kyrka går det bra att gå in på hemsidan hovsjokyrka.se där även söndagliga predikningar finns att läsa.

I Kristus, Stellan Bengtsson
km.

Intryck från Synodstämman 2017

Liksom förra året hölls Synodstämman i Gamla Hjälmseryd i Småland. I likhet med förra året erbjöds medlemmar också att delta i ett stilla dygn med början på fredagen. Det stilla dygnet kan ses som en förberedelse inför de beslut och utmaningar, som Synoden och Svenska Kyrkan står inför. Här ges goda möjligheter till bön och reflektion, både på det personliga planet och om framtiden för det kristna budskapet i vår Kyrka. En fråga, som återkommande gör sig påmind, är om Kristus kommer att återfå sin centrala plats i Kyrkans tro och budskap.

Stämman inleddes efter lördagens lunch med de sedvanliga förhandlingarna och valen. Vi behandlade förslag från Synodrådet. Ett förslag, som ledde till en animerad diskussion, var förslaget om "I Själens nöd". Förslaget handlar om en situation, som många församlingsbor hamnar i, där det inte går att fira en regelbunden gudstjänst eller mässa av flera olika skäl. Under flera år har Synodrådet arbetat med att ta fram rekommendationer för stöd och hjälp i dessa situationer. Stämman var enig om att det finns ett behov av riktlinjer för hur man kan bistå med råd och stöd. Själva sakfrågan i de många inläggen avsåg hur man bör utforma texten på området. Efter många tänkvärda inlägg beslöt stämman att Synodrådet skulle beakta inkomna synpunkter i den vidare behandlingen och beslut i ärendet. Likaså gavs möjlighet att inkomma med synpunkter i efterhand.

En annan punkt på dagordningen, som också tilldrog sig deltagarnas intresse var förslaget till uttalande avseende den nya Handboken, som Kyrkomötet ska besluta om i höst. Förslaget har fått omfattande kritik från flera håll. Det nya förslaget till Handbok innehåller sådana inslag, att dessa kan betraktas som väsensskilda från den klassiska kristendomens grundläggande bekännelse. Därutöver finns även andra inslag, som är främmande för den kristna kyrkan. Efter flera inlägg beslöt stämman att ställa sig bakom förslaget till uttalande efter mindre justeringar.

Även om de andliga frågorna bör komma i första hand, måste ett beröm och tack tilldelas det utmärkta köket på stiftelsen. Tillsammans med miljön på den anrika anläggning och närheten till Eva Spångbergs livsverk, ger Synodens dagar på Gamla Hjälmseryd ny kraft och nytt hopp inför Synodens viktiga funktion och arbete under det kommande året.

Vår Herre uppmanade oss att vila ibland för att hämta ny kraft ur Honom. På samma sätt kan vi alla verka för att fler människor genom våra insatser ska få denna nödvändiga möjlighet till vila i Honom.

Lars Gustafsson

Hälsning från v.ordf. inför kommande perioden.

Vid årets Synodmöte kunde vi plocka upp en av Synodens gamla slogans: vi fick rätt! Det politiska landskapet verkar ha förändrats radikalt under året. Kyrkans perspektiv är rikare. Men trenderna sedan föregående handbok 1986 varslar entydigt om ett kommande bottenläge vad gäller gudstjänstfirandet. Vi är långt ifrån biskop Bertils tid.

Som v.ordf menar jag att det mer än någonsin motiverar Synodens ändamål och medlemsorganisation med nätverksfunktion som fattar gemensamma beslut i en stämma och som erbjuder hjälp till behovande. Synoden är en samlingsplattform för alla intresserade, särskilt som ytterligare kyrkopolitiska grupperingar lär komma. Rådet tackar för förtroendet. Verksamhetsberättelsen för 2016 bifogas till medlemmar under det året.

Jag kan fråga mig om vi nu har nått vårt eget lands eller samhällsvisions perestrojka. Med tanke på den ryska utvecklingens totala oförutsägbarhet handlar det inte minst om frågan vilken väg vi tror bär framåt. Guds Ord, emottaget i tro i Guds kyrkas sakrament, håller. I den tron och bekännelsen ser vi an mot Herrens återkomstsdag med bävan och förväntan!
Er v.ordf. Jonas Nilsson

Synodrådet 2017-2018.

Ordf. Obesatt (SYM 170401).

v.ordf. Jonas Nilsson JN (2018), Hjälmteryd, Ängshuset, 570 02 Stockaryd, 076 063 15 49, jonas.nilsson@abo.fi

Ordinarie: Hanna Lindholm (2018) Borås, Lars Gustafsson

(2019) Träslövsläge, Marie-Louise Lundström (2018)

Smålandsstenar, Kåre Strindberg (2019) Stockholm, Göran

Hallberg (fyllnadsvald till 2018) Vingåker. Suppleanter: Marie

Persson (2019) Styrso, Gunnar Persson (2018) Göteborg, Ann

Lång (2019) Klippan.

Vettiga gudstjänster? Kontaktpersoner I Själens Nöd:

För att finna andra medlemmar på rimligt geografiskt avstånd, få tips om gudstjänster eller vettig präst i närområdet, tag kontakt med någon av nedanstående:

Skåne/Blekinge: Lena A Artman 0435 44 84 04

Småland: Mattias Fjellander 0371 173 19

Göteborg: Marie Persson 031 82 41 55

Södermanland: Göran Hallberg 0151 303 04

Stockholm: Hans Gustafsson 070 594 75 68

Västeråstrakterna: Anna-Karin Andersson 021 14 68 81

Norrland: Mats Rondahl 0970 640 09

Förbön för kyrkan och alla människor:

– Vi ber, i bön om den Helige Ande efter Bibelns Ord på Svenska kyrkans bekännelses grund, att Herren ville befria, bevara och förnya Svenska kyrkan som en levande och missionerande kristen kyrka som söker den enhet Han bad om för att världen ska tro. I Jesu Namn Amen.

Hör av dig om du vill vara med på Synodens förbönslista.

www.synoden.se

Pressmeddelande/Uttalande

Om de osäkra kyrkohandboksbesluten.

Svenska kyrkans Fria Synod vill stryka under det oacceptabla i den osäkerhet som uppstått vad gäller kyrkomötets och kyrkostyrelsens kompetens i behandlingen av förslagen till ny revidering av 1986 års Kyrkohandbok, såsom flera tunga remissinstanser redan klargjort.

Stämman rekommenderar att man håller sig till HB 1986 tills erkänt bättre förslag presenteras vad gäller såväl liturgisk, teologisk som kyrkomusikalisk sakkompetens.

Gudstjänst som inte entydigt firas i Faderns och Sonens och den Helige Andes Namn måste ifrågasättas. Kommunion vid mässfirande som inte utgår ifrån en verklig beredelse (enskild eller gemensam) måste avrådas.

Intresserade är välkomna att solidarisera sig med dessa formuleringar i en gåva eller en kortare eller längre tids medlemskap.

På stämmans uppdrag, 1 april 2017, Hanna Lindholm,
mötessekr.